

TŘESKAN

třebovské skautské noviny

Prázdninový speciál

„Tento způsob léta zdá se mi být poněkud nešťastným“, mohli jsme si společně s klasikem postesknout po většinu července, kdy lilo a lilo, a pokud náhodou nelilo, tak pršelo, či byl alespoň déšť na spadnutí.

A tak nám na letošních táborech bylo často nelehko, neb vody a bláta bylo tolik, co nikdo z pamětníků nepamatoval. Ale ať už bylo, jak bylo, pořád jsme na tom byli o mnoho lépe než spousta jiných...

... na přelomu první a druhé červencové dekády postihla území Moravy a východních

Čech nebývale ničivá vlna povodní, která si vyžádala čtyři desítky obětí na lidských životech a obrovské materiální škody. Ze dne na den byla zničena rozsáhlá území a celé vesnice byly prakticky vymazány z povrchu zemského. Jména jako Troubky, Zátor a další zůstanou mementem letošního léta.

Zničeno bylo více jak dva tisíce bytů a dalších více jak pět tisíc se stalo trvale neobyvatelných. Na deset tisíc lidí muselo být nouzově ubytováno. Zničeny byly železniční mosty a tratě, silnice, úroda na polích aj.

Celkové škody jsou odhadovány řádově v desítkách miliard korun.

Nebývalá katastrofa také bezohledně odkryla to dobré, ale bohužel i to zlé v nás. Zatímco tisíce lidí obětavě bojovali s velkou vodou a velká část národa se zapojila do sbírek na pomoc postiženým, jiní vykrádali opuštěné domy, kšeftovali s humanitární pomocí, prodávali postiženým předražené potraviny apod.

Národu, skauty nevyjímaje, „bylo nastaveno zrcadlo“. Otázka zní: „Obstáli jsme?“

Kvíčalka '97 / I

Jako občasník pro své členy vydává *Junák* - středisko Moravská Třebová s podporou firem DIATEXT, PCservis a STŠ MO Moravská Třebová. Šéfredaktor a grafická úprava: Jessie (J.K.Tyla 5). Zástupce šéfredaktora Darzinka (Západní 57, tel. 5157). Poštovní schránka Navrátilovi, J.K.Tyla 5. Redakční rady vždy v 19:00 na Baráku v termínu střediskové rady. Uzávěrka čísla vždy v neděli po střediskové radě. Toto číslo vyšlo 28.11.1997.

63

At' už bylo letošní léto jakékoli, bylo časem letních táborů. Naším v pořadí prvním byla

Kvičalka '97 / I.

Táborová minikronika

Sobota 28.6.

Klasický první den v duchu hesla „jak si kdo ustele, tak si také lehne“. Počasí „zabydlování“ prálo, bylo jasno, teplo až dusno. Raritou byla zpívaná večerka v podání příležitostného sboru vedoucích a rádců.

Neděle 29.6.

Dokončovací práce, první škrábání brambor. Dopoledne hra „7 sedmiček“ (zvítězily PoMyšky), odpoledne hrátky na Studeném jezeře - Tarzanova vodní stezka (Ostříž). Polojasno, horko. Večer minitáborák s úvodem do CTH Hon na čarodějnice.

Pondělí 30.6.

V souladu s denním heslem „na dobrém pořádku vše záleží“ velký úklid tábora. 1. díl CTH - zařizování. Odpoledne recesní „Nichtbürgerův šestapůlboj“ (PoMyšky, úraz kotníku bohužel utrpěla Eva Rothová, která potom musela opustit tábor). Polojasno, horko, odpoledne série bouřkových přeháněk. Večer stezka odvahy.

Nichtbürgerův šestapůlboj

Úterý 1.7.

Od půlnoci do rána silný déšť, ochlazení, přes den přehánky. Dopoledne azimutový závod (Petr Mlčoch + Mirek Zatloukal, celkově Kamzíci), odpoledne hra „Safari“ (Jitřenky). Večer volba Miss Kvičalka 1997 (1. Danka Blahová, 2. Jitka Vojtková, 3. Jana Hojgrová).

Pátek 4.7.

Dopoledne hra „Boj o prapor“ (Ostříž), odpoledne 3. díl CTH. V podvečer déšť (vzdálená bouřka). Večer „Kvičalovský misák“ (Váša Odehnal, Petr Poborský, Mirek Pyšný - Robotek).

Sobota 5.7.

Táborové práce, družinový program. Soutěž o nejlepší reklamní šot (Kamzíci: Kvičalovský vodní kámen) a hudební klip (Kamzíci: „Tarzanův song“ a PoMyšky: „7 dostavníků“). „Táborák“ v jídelně. Zataženo, od 14 hod. nepřetržitý déšť, chladno.

Tarzanův song

V mládí jsem se učil Tarzanem
jezdit s hlinou, jezdit s traktorem
kopat řepu byl můj ideál.
Jezdit s hlinou, jezdit s traktorem
s černou hlinou, s bílým zetorem
toho bych se nikdy ne nadál.
Kolem projel Tarzan v traktore
záblesk světla pad' mi do tváře
marně skřípěj pásy brzdicí.
Stoupám, sbohem země-dělko
vzpomínat budu přesto
jak jsem poznal tvůj smích i tvůj pláč.
Na, na, na, na...

Kamzíci (melodie viz Hrobař)

Středa 2.7.

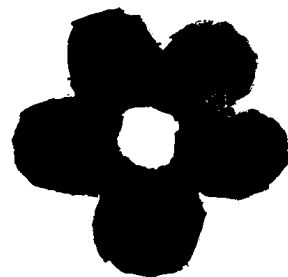
Dopoledne šílená hra „Den trifidů“ (Ostříž), odpoledne 2. díl CTH - získávání peněz. Slunečno, okolo 23 °C. Na tábor přišla Madla (natrvalo).

Den trifidů

Čtvrtek 3.7.

Dopoledne hra „Zlatonosný potok“ (Jitřenky), odpoledne výprava na koupaliště v Trnávce. Odpoledne a večer silná bouřka. Večer „Kvičalovský slavík“ (Pavčina Mišáková, Jitřenky) a „Výsadek“ R&R (Madla + kostelecký Martin).

Družinové razítko Pommněk

Neděle 6.7.

Stále prší - souvisle celý den. Zima. Nezhrazený Bahňák se přelil přes hráz. Družinový program, návštěvy rodičů. Večer první část přednášky o drogách (Tarzan), soutěž o nejlepší zaříkávadlo proti dešti (Ostříži) a posezení s kytarou.

Zaříkávadlo

Slunce vylez na nebe
nechcem žít bez tebe.
Vylez, vylez sluníčko
ty paprscitá kuličko.
Dešti, ty jdi pryč
vezmem na tě bič.
Nechcem tě tu dešti jeden
zabalíme tě do beden
a pošleme do Afriky
tam si můžeš trhat fylky.

Ostříži (Mirek Maixner)

Bahňák „šel přes“ !

Pondělí 7.7.

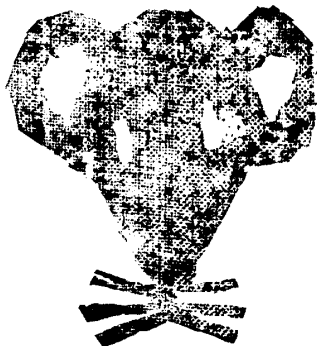
Celodenní dešť. Voda a bláto stoupá. Bahňák opět přetekl přes hráz. 11 - 13 °C. Dopoledne ruční práce - výroba recyklovaného papíru a kroužkových obtisků. Odpoledne - výroba plastik z jílu, navigační hra „Nálet“ (Kamzíci). Večer dokončení přednášky o drogách (+ test), sexuologická poradna Víti a Vladana, zpívání s kytarou.

Ostříži při výrobě recyklovaného papíru.

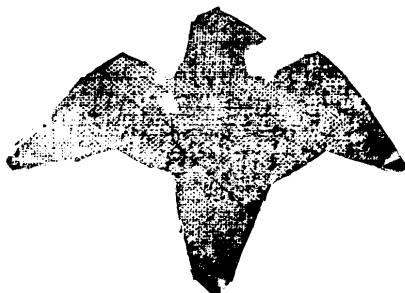
Úterý 8.7.

Během dopoledne konečně přestalo pršet. V poledne se na pár chvil ukázalo sluníčko, ale jinak stále zataženo a chladno. Dopoledne výroba družinových razítek, 4. díl CTH - příprava lektvaru. Odpoledne 5. díl CTH - lucerničky a hra „Diverzanti“ (PoMyšky). Večer „Večerní zpravodajství“ v podání Víti a Vladana.

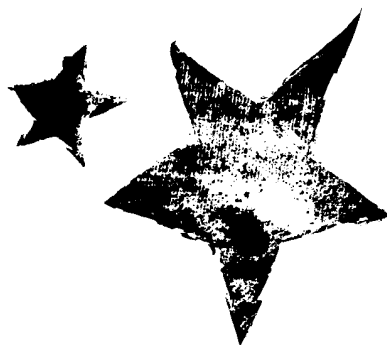
Středa 9.7.

Dopoledne zataženo, ale po obědě už konečně zase polojasno až jasno, 21 °C ve stínu! Velké sušení, dopoledne hra „Blokáda“. K obědu kobližky (mňam). Odpoledne 6. díl CTH - mrtvý posel a pochytání čarodějnic. Večer závěr CTH - soud. Noční hra „Lucerna“.

Čtvrtek 10.7.

Dopoledne táborové práce a hra „Lovci orchidejí“ (Ostříži). Odpoledne POKLAD (PoMyšky). Večer posezení s kytarou. Celý den polojasno až jasno.

Pátek 11.7.

Narozeniny Luděk Strouhal (13 let) a Madla (17 let). „Špalkovaná“, stavba monťáků pro II. turnus, hra „Aztecký náčelník“ (jeden lehký otřes mozku). Uzávěrka bodování. Odpoledne slavnostní závěrečný nástup. Večer závěrečný táborák (první pořádný!).

Sobota 12.7.

Balení a předání tábora, odchod domů.

„Mokrého“ programu si letos tábořící užili více než dost. Nahoře PoMyšky při navigační soutěži a dole při ručních pracích.

Umělecká díla z kvičalovské dílny.

Kvíčalka '97 / II

KVÍČALKA 97 / II - letní tábor světlušek a vlčat

METEOROLOGICKÁ SITUACE

Deštivý začátek prázdnin vrcholící povodněmi a provázející tábor starších moc optimismu nevyvolával. Zlepšení počasí před naším nástupem mě utvrzovalo ve vytvořené myšlence, že deště už bylo dost a teď je na řadě přece sluníčko. Ze začátku to asi tak 5 dní docela vypadalo. Denně nás sice neminula nějaká ta přeháňka nebo bouřka, ale i přesto kvíčalovské bahniště pomalu prosychalo. Ovšem neradovali jsme se dlouho. Od pátečního rána zase souvisle přšelo (více či méně) až do poloviny dalšího týdne.

Takže - když se řekne "**tábor mladších**" - vybaví se mi:

- zoufalé výkřiky zcela vyčerpaných vedoucích a rádců:

"Kde máš zase pláštěnku ?!"

"Obuj si gumáky !"

"Doneste mokré věci k sušení !"

- spousta bláta, všude kam oko pohlédlo a noha došlápla

- samostatnost, vynalézavost a smysl dětí pro doplnění programu novými zábavami v dešti:

- pouštění vody z okapu kuchyně do rukávu pláštěnky, případně sprcha vlasů tamtéž

- tvorba klouzaček v bahně - nejlépe na náměstíčku

- s přibývajícím vodou v potoce sílil zájem o mytí gumáků , a to i zevnitř, přičemž bylo zároveň provedeno i mytí nohou bez vyzutí gumáků

- něčí hlavička vymyslela dokonce i „koulování“ blátem (proč ne?)

- na to navazovaly burzy usušeného oblečení a bot

- sušení dřeva pro přežití - topit bylo vskutku umění a nezvládnul to každý (ani vyhlášená mokrá břiza nehořela)

- pitná voda pouze v dovezené cisterně

- psychicky zničení rádcové po několikátém půldenním "mokrém" programu v chatě, zato děti neustále plné energie

ale i :

Malá kvíčalovská lesní škola (dále jen MKLŠ), kde rádcové a někteří vedoucí učili vlčata i světlušky teoreticky i prakticky skautské dovednosti. Děti si vedly deníky a vše co úspěšně absolvovaly, měli pak potvrzeno ve zvláštním průkazku.

- lovení bobříků, plnění odborek

- hra „O nejdelší vous skřítků Kvíčalíka“- probíhala po celou dobu tábora. Na nástěnce byly každý 2. den obměňovány testy ze znalostí přírody (kdo byl pozorným posluchačem čtení Večerníčka , test byl pro něj hračkou). Každý, kdo se testu zúčastnil, dostal „skřítkův vous“ délky podle počtu správných odpovědí. Na konci tábora se délky všech získaných vousů sečetly a tady jsou výsledky:

světlušky : 1.místo Tereza Bártová a Jana Chlupová

vlčata: 1.místo Martin Štěpánek

- obrovský zájem dětí o zpívání (zpívali rádi, často a všude)

- každodenní Večerníčky se svou znělkou, zpěvem a četbou na pokračování.

- 2 táboráky ("díky" počasí v termínu předposlední a poslední táborový den)

- obětavost, trpělivost a vytrvalost všech rádců, rádkyň a vedoucích.

STRUČNĚ Z PROGRAMU

SOBOTA 12. 7.

- příchod na Kvičalku, drobné úpravy a opravy stanů, vybalení věcí, výroba rámečků, seznámení s okolím tábora a orientačními body

- Aladin s rádcí a s pomocí několika včát postavili z celt nad táborem Hříbek (skvělý nápad!) - stal se oblíbeným místem nejen pro činnost včát. I Večerníčky tu měly své kouzlo.

NEDĚLE 13. 7.

- 1. slavnostní táborový nástup

- družinové programy - hry v okolí tábora, včata si upravovala doupe a odpoledne se vypravila za dřevem na výrobu luků. Pak si všichni hráli tak trochu na školu, tentokrát skautskou s názvem MKLŠ

PONDĚLÍ 14. 7.

- včata soutěžila na hřišti, vyráběla sedátka do Hříbku, Muchomůrky stavěly doupe a Včelky plnily odborky.

večer: hra Bludičky v pozměněné úpravě (jednotlivé družinky měly projít trasu vyznačenou bílými papírky, samozřejmě bez baterek. Bylo zajímavé, jak papírky za svitu Měsíce jasně zářily.)

ÚTERÝ 15. 7.

dopoledne bylo převážně pracovní, odpoledne 2. díl MKLŠ

STŘEDA 16. 7.

- hra Lovci orchidejí, 3. díl MKLŠ, běželo plnění odborek, bobříků a družinové programy

ČTVRTEK 17. 7.

- dominovala hra Projektanti. Každá družinka měla vytvořit co nejlepší projekt Kvičalky z přírodních materiálů (větvičky, mech, kůra, jehličí, šišky,...). Ty nejnápaditější měly např. vodu ve studánce a bláto v Bahňáku, vlnku z březové kůry, která se dala na stožáru stahovat a vyťahovat a pro její obarvení byly použity borůvky a maliny. Po uplynutí určené doby procházela odborná komise jednotlivé projekty a zástupce každé družinky musel stavbu co nejlépe obhájit. Hra všechny velice zaujala.

- večer se konala odvaha. Ti nejmenší šli od kraje lesa pod kládami do zátíší, starší po cestě od odbočky ke studánce přes parkoviště a kolem Bahňáku do jídelny. Z celého tábora „ztratilo odvahu“ pouze jedno včle. Všichni ostatní bobříka odvahy ulovili.

Poslední odvažlivci museli však již nasadit pláštěnky do drobného deštěku a nad ránem začalo další prázdninové období dešťů.

PÁTEK 18. 7 až PONDĚLÍ 21. 7.

- stručná a jednoduchá charakteristika - "mokrý program". Ovšem obsah těchto dní vůbec nebyl jednoduchý. Mokrých věcí přibývalo, suchých téměř nebylo. Udržet bez pořádného pohybu 6-10leté děti celé dny v chatě je přinejmenším nemožné. V sobotu odpoledne jsme se vyzbrojili pláštěnkami a vyhlásili jsme odchod na výlet s tajným cílem. Cíl byl sice neskautský, ale byl v této situaci nouzovým východiskem - Pacov (televize - soutěž Pevnost Boyard). Po cestě jsme pozorovali malé žabičky, poznávali okolní rostliny, stromy a to vše prokládali spoustou písniček.

Návštěvní neděle a popršené pondělí z mého pohledu nic neobvyklého a výjimečného nepřineslo.

ÚTERÝ 22. 7.

- využívala se každá chvíle, kdy zapomnělo pršet a v programu se dohánělo. Tento den byl obzvláště náročný, moc se „vychoválo“ - aby se vše stihlo, musely proběhnout dva díly MKLŠ. Mezi přeháňkami se však dala zařadit aspoň jedna hra v lese - hráli se Pašeráci.

STŘEDA 23. 7.

- blíží se konec tábora a dle předpovědi se počasí má opět horšit. Proto činnost všech je zaměřena na sbalení a úklid všeho, co nebudeme již potřebovat a je aspoň trochu proschlé a na saunování táborového osazenstva. Mezi tím probíhala hra Vyzvědači.

ČTVRTEK 24. 7.

- dopoledne - Poklad. Trasa vedla v blízkém okolí tábora (hlavně kvůli možnosti zhoršení počasí), vyhrála Šedá šestka.

- odpoledne si jednotlivé družinky připravovaly program na takový menší táboráček. Počasí nám nedovolilo postavit jej v sobotu (kdy byl v plánu) a pokud by přšlo i poslední večer tábora, ... Jaký by to byl tábor bez táborového ohně?!

- večer se povedl, program byl přiměřený, vládla veselá atmosféra a hodně se zpívalo.

PÁTEK 25. 7.

Počasí se vcelku drželo, tak bylo rozhodnuto, že večer tábor ukončíme velkým táborákem. Přes den se činnost ubírala směrem balení, přípravy programu na večer a odpoledne proběhl slavnostní nástup s vyhodno-

cením družinek i jednotlivců a rozdělením diplomů a odměn. Ale i tento slavnostní okamžik byl narušen deštěm a naším nuceným přesunem do jídelny. Večer jsme u táboráku též zmokli a jídelna byla naším útočištěm i tentokrát.

SOBOTA 26. 7.

Den poslední, den úklidu, den opuštění Kvičalky. Už neprší a počasí se má zlepšovat.

Moc bych nám všem přála, aby příští Kvičalka byla počasím tak pěkná jako letošní srpen.

Dáša

Dáša píše příspěvek pro Třeskan....

Byla jednou jedna MKLŠ...

Nezasvěcenému musím pomoci přeloužit záhadné slovo MKLŠ, které vzniklo z iniciál věty - Malá kvičalovská lesní škola. Co to vlastně mělo být? Byla to náhrada za CTH na táboře včát a světlušek Kvičalka '97. Tolik na vysvětlenou nezasvěceným. Nyní poslyšte krátký sled událostí, z nichž se píše historie MLKŠ.

Začalo to jednou v již dávné době, kdy jsme se sešli ke konzultacím o chystaném táboře. Tam jsme se dozvěděli oficiálně poprvé, že MKLŠ musí být provedena. Dobře, pomyslel jsem si, nápad to není špatný, možná by to šlo. Byl jsem docela zapálen do tohoto nápadu a bez velkého přemlouvání jsem se ujal přípravy MKLŠ.

Byl to opravdu dobrý nápad, který vyřešil naše problémy s CTH na tábor. Připravil jsem si k jednotlivým disciplínám (uzlování, stavba stanu, ohně, azimut, topografie, šifry, dřevo) krátký sumář toho, co by asi měli znát děti ve věku světlušek a včát dle chytřích a učených knížek a představoval jsem si realizaci na táboře. Vše bylo velice dobře

promyšleno, avšak na dalším „dýchánku“ mi byly tyto ideje smazány a nastíhny představy jinší! No nic, to neklaplo, kapituloval jsem! Přejal jsem představy jiné a promyslel si jejich realizaci znovu. Připravil jsem průvodky aj. pomůcky na tábor a už jsem očekával jeho začátek.

Přeskočme teď několik týdnů a přenesme se až na první den tábora. Večer v tento den na rarášku se jistá osoba začala zajímat o to, co si každý připravil na MKLŠ. O ničem takovém se nikdo nikdy před tím na přípravách ne bavil. Byl jsem mírně zděšen. Že by někdo překopal moje přípravy, na kterých jsme se shodli na dýcháncích před táborem? Přiznal jsem svoji aktivitu v této oblasti, všichni věděli, že je už vše v pořádku, pouze vedení nevědělo, o co go.

Přeskočím celý tábor a dostávám se na poslední herní den. Den, který byl ve znamení pokladu. Poklad - všichni pamětníci vzpomínají na dlouhé půldenní poutě za pokladem. I to jsme měli na mysli my, všichni aktivní tvůrci programu. Ale najednou - veta. Všechno bude jinak. Děti jsou malé, hloupoučké a nic sami nesvedou - tak to byl hlod !!! Dopadlo to tak, že z pokladu byl udělán asi 1 km dlouhý závod se sedmi stanovišti, protože jsme kvůli počasí byli nuceni udělat závěr MKLŠ velice rychlým a ležérním způsobem. To byl pro mě šok. Dle vedení bude dětem trvat víc než 3 hodiny, než najdou poklad, který důmyslně schová Demi. Opak byl pravdou - poklad byl nalezen již po necelé třičtvrté hodině a bylo vymalováno. Vedení poznalo, že dětičky nejsou tak hloupé a pomalé, ba naopak.

Celou dobu byly děti motivovány alespoň diplomem o absolvování MKLŠ. A ono nic! Někdo byl velmi horlivý v přípravě a ve vypracování poznámek k MKLŠ. Někdo naopak. Byl bych býval pro, aby ti nejlepší byli odměněni. A ono prd! Co dětem MKLŠ dala? Zapamatovaly si něco, co již třeba někdy slyšely, naučily se něco nového, co bezprostředně po táboře zapoměly. Poznámky někdo měl, někdo ne. Výsledek = 0. Žádný klad pro děti. Žádný klad pro rádce.

Příště, pokud vedení bude prosazovat satifaxi v takto důležité věci, okamžitě končím s jakoukoliv přípravou programu některé z dalších „MKLŠ“. Budu velmi zvažovat další přijímání úkolů na podobné akce. Byl jsem zklamán přístupem vedení k MKLŠ. Nakonec, když o tom tak přemýšlím, jsem dělal veškeré přípravy zbytečně. Práce je mnoho, lidí málo a pokud se plýtvá prací a bude se jí plýtvat i nadále, tak mi někdo rekněte, kam to vlastně směřujeme!

Johan

Hodnocení tábora

Tak. Já nevím co vám, ale mně se letošní tábor líbil a nemyslím to nijak ironicky.

Ani přes občasnou nepřízeň počasí se nevykytovaly žádné vážnější střety či konflikty, ať už mezi vedoucím, rádci, dětmi či mezi

těmito vrstvami, takže na letošním táboře starších vládla atmosféra klidu, míru a pohody, čehož si vysoce cením.

Mám-li to rozepsat v bodech, bude to vypadat asi takto:

- hodnotit celotáborovou hru asi nemá cenu, protože přes veškerou snahu nejspíš nebudu objektivní. Tak jenom toto: těm několika málo dětem, s nimiž jsem od tábora mluvila, se Hon na čarodějnice líbil (a jak to tak vypadalo, poslední scénka zaujala nejen děti...) ...a možná to byl důvod k tomu, že (ať už jsem se na táboře jakkoli zapřísahala, že mne nikdo a nic nedonutí připravovat program tábora) teď bych se klidně nechala přemluvit

- hry. No, přiznám se, že o tom až tak moc nevím. Jenom to, že oproti loňsku se skladba her líbila i holkám. Teda vlastně Jitřenkám, protože když se tak ohlízím zpátky, nemohu si vybavit, že by PoMyšky projevovaly nějaké nadšení u jakékoli činnosti.

- v kuchyni bylo taky dobře

- úroveň táboráků má, jak se tak zdá, mírně stoupající tendenci

- všechny ty večerní, podvečerní a dešťové programy se taky setkaly s ohlaselem dětí (Televizní noviny brí Kolářů, či jejich sexuologická přednáška, Tarzan a drogy, nebo třeba večery s Jurovou kytarou)

- poklad se letos povedl, byl dlouhý tak akorát, po trase nebyly žádné zádrhele.

Naopak kritizovat by se dalo:

- již jednou zmíněné malé nadšení některých dětí

- častý únik informací z rarášku mezi děti (to si myslím neprospívá ani nám, ani dětem, které jsou pak ochuzeny o překvapení, naopak většinou nejsou ušetřeny subjektivního názoru a interních pocitů tohoto informátora

- občasné se vyskytující diskuse některých rádců o jiných rádcích a vedení (ať už jsou problémy mezi námi jakékoli, nemusí o tom přece vědět každý, že. A má-li rádce problém s rádcem nebo vedoucím, debata s družinou na toto téma přece nic neřeší, spíš právě naopak se vztahy zhoršují.

- jinak mne už nic nenapadá, tudíž pár slov závěrem.

Ačkoli jsme, stejně jako loni, nemohli ventlovat svou špatnou náladu prostřednictvím akvabel v Bahňáku, letos to bylo všechno daleko víc v pohodě než loni. Možná to bylo menším počtem účastníků, možná dostatkem dřeva... ať už to bylo jak chtělo, chtěla bych, aby ten další tábor byl aspoň takový jako letos.

Daržinka

Hodnocení tábora

Takže: prý jsem jedna z mála, která se účastnila obou táborů, tudíž mám napsat srovnání. Samozřejmě, že nebudu objektivní, protože... a protože... a protože...

Starší tábor měl úplně skvělou CTH, což se o mladším ani zdaleka říct nedá. Možná je to i moje vina, taky se o to zasloužilo počasí, ale každopádně to byla chyba nemít klasickou CTH. Děti se sice určitě něco přiučili, ale hry jsou hry.

S počasím si oba dvojtýdny mohly podat ruce, jenže zaměstnat světlušky a vlčata je trošku obtížnější. Bahýnko a bahýnko. Ale přesto si myslím, že se to celkem dalo, a odmítám již reagovat na nejapné poznámky některých členů o způsobu řešení tohoto problému.

První tábor voněl demokracii, kdežto na mladším panovala diktatura. Jessie nás sice pořad honil do nějakých her, ale to se nakonec ukázalo jako to nejlepší. Kdežto Demi si stál neustále za svým a občas jsem si připadala naprosto mimo. Je taky pravda, že někdy byla dost dobrá sranda (třeba autobus, že), ale s celkovou pohodou na starším táboře se to nedá srovnat.

Veliký plus druhého tábora byly večerníčky a Dášiny soutěže, to se dětem vážně moc líbilo. A mně se zase zamlouvalo, jak světlušky a vlčata krásně zpívali. Prostě superrr!

Děti byly (aspoň podle mě!) úplně boží, hodné. A Kakanec mokrej. Přesto a právě proto se hrozně moc těším na další tábor, až budeme po večerech se správněma rádcema juchat a bude to pohoda (jako že na starším vážně byla) a děti budou zase o rok starší a každý bude dělat, co mu náleží. A když někdo něco udělá, tak ho za to ostatní neshodí (do bláta...).

Madlenka

PŘEŽLEBTY

a jiné humorné situace z obou táborů, které jsme (tedy Madlenka Jiří Kučerová a Lenička Robert Langová) seskupily. Doufáme, že se pobavíte tak jako my.

SITUATION NUMBER ONE

- české situace číslo jedna (další situace již překládat nebudeme, jenom si vždy domyslete číslo o jedno vyšší: Jedna + jedna = dva, dva + jedna = tři a tak dále) :

Jessie s PoMyškami

Pracovní dopoledne za sychravého počasí, PoMyšky již své úkoly splnily, nyní se ptají Jessieho na další zaměstnání.

Jessie:"Tak co budete dělat, PoMyšky?"

PoMyšky:"No, my bychom šly spinkat..."

Jessie (podumá, a aniž by si uvědomil, co mu vlastně holky řekly, praví): "Tak byste mohli jít spinkat a přitom byste mohli..."

SITUATION NUMBER TWO:

Maurenc v Rozhovoru s Karlem

V kuchyni, kdy Karel něco špatně rozuměl Maurenčině mluvě. To si Maurenc samozřejmě nenechá líbit, tudíž se na Karla nasupěně osočí: "Vytrí si uči !!!"

SITUATION NUMBER THREE:

Karlův hrnec

Opět v kuchyni, jakési dítě neplní své povinnosti a kybicuje, načež ho Karel energicky napomene: "Radši utři ten nedoutřenej hrnec !!!"

SITUATION NUMBER FOUR:

Nácvík Kamzíků na Kvíčalovského slavíka

Odpoledne před večerem, jenž měl být ve znamení právě v názvu zmíněné soutěže, přihnal se Vít'a do Slušovic a s pro něj typickým zpola vyděšeným a zpola udiveným a nechápavým výrazem ve tváři všem přítomným rádcům (nevěřičně kroucíc hlavou) líčil:

"Tak si tak s Kamzíkama na večer nacvičujeme písničku Hlídač krav, jenže oni strašně ujíždějí a vůbec je nezajímalo, že mne a moji kytaru zcela ignorují. Tak jsem jim řekl: "Držte se kytary."

A pak jsem nemohl pochopit, proč ty kytáře sahají na kolíky..."

SITUATION NUMBER FIVE:

Emigrant Vít'a

Ponurě odpoledne před výsádkem, venku přešlo a vypadalo to, že ještě hodně dlouho bude. Kostky jsou vrženy, dvojice rozlosovány a chudák Vít'a již ví, že celou cestu bude muset absolvovat s Darzinkou. Chudák. (*Ne, ne, ne, Matla kecá, chudák su já, Darzinka!*) Bylo vidět, jak se jeho mozek neustále trápí dnešním pochodem. I Milanovi-Kostelec se slítvalo nebohého Vít'i, a tak ve snaze utěšit jej, že nemůže zabloudit, ho oslovil:

"Neboj, však oni tě na hranicích zastaví a pošlou zpátky."

Ovšem milý Vít'a, místo aby byl potěšen, se zamyslel a skepticky odporoval:

"No, já nevím, s těma Slovákama je to dost děravý..."

SITUATION NUMBER SIX:

DěVěTák Notime

Jistě si pamatujete na loňský tábor, kdy Tarzan ve snaze naučit své hochy Kamzíky životu přírodě co nejbližšímu, doporučil Ondrovi Holasovi při nedostatku toaletního papíru užití všudy přítomného jehličí. (Že onen papír drahý nad zlato schovával za zády a jeho existenci nebohému Ondrovi zatajil, za což později dostal trest klasifikovaný jako "neskautské chování", je už další věc.) Jistě je, že od té doby se Ondrovi neřekne jinak, než Ondra Jehličí. (Chudák, nevím, nevím, jak bude tuhle přezdívku jednou vysvětlovat své slečně...)

Protože z toho byl tehdy velký poprask, netuším, jak je možné, že se to k Notimovi nedoneslo.

Nicméně, přenesme se v čase o jeden rok, tedy na letošní tábor a to přímo na ranní rárašek v den, kdy měl Jiří DVT.

Ten den se dost spěchalo, byl z toho na poradě ve Slušovicích menší zmatek. Jiří si krasopisně dle Jessieho pokynů vyplnil denní rozkaz, Darzí se podepsal... a odhalil, že nejsou zapsány pochvaly a tresty z předchozího dne, které se sice hlásí na večerním nástupu, leč nezbytně nutně musí projít rozkazem.

A teď si představte tu situaci: rádcí napůl v kroji, napůl v civilu, každý horečně přemýšlí, co mu kdo uložil vzít s sebou na nástup, každý si nepřeje nic jiného, než aby ten rozkaz byl úspěšně dopsán a mohl dohánět, co ještě nestihl. A v tom spěchu Darzí houkne na Juru: "Piš pochvala - Lubošek a Ondra Jehličí!" Jura nechápavě vykulil očka: "Cóó?!" "No piš: Pochvala - Lubošek a Ondra Jehličí!"

Řekl to asi dost netrpělivě, a tak Jura, aniž by chápal, co se po něm chce poslušně napsat, co slyšel. Žel bohu si asi špatně napsal ty pomlčky a dvojtečky a tak, když dočetl na nástupu celý rozkaz, podíval se na kolonku "Pochvaly" a zhruba se stejně chápavým výrazem ve tváři s jakým ta slova předtím psal, teď četl: "Pochvala Luboškovi a Ondrovi za náky jehličí..."

SITUATION NUMBER SEVEN:

Jura a státní symbol

Po večerním rárašku se všichni scházíme k nástupu, načež starostlivý děvěták Jura, pro změnu Šmeral, se zmateně obrátí k Darzimu do stanu, po té doběhne k zábradlíčku, pak zase zpátky k Darzimu. Zmatený výraz nahradí zděšený, neb Jura vlajku visící na stožáru nenašel. A tak se poplašeně ptá Darzinky:

"Kde je vlajka?!"

"Na stožáru, Jiří, na stožáru."

"No jo, mně už začíná makovat jako tomu Jessiemu. I když... na Jessieho ještě pořád nemám..."

SITUATION NUMBER EIGHT:

Jessie dává pokyny

"Na noční hru půjdete všichni, aniž by se troubil budíček." Z řad rádců se ozýval nesouhlas, jako: "Jessie, budíček néé, ten néé!"

"Aha, takže bez rozcvičky."

(Proč asi Jura Šmeral narážel na Jessieho...)

SITUATION NUMBER NINE:

Aztécký náčelník

Děti byly ještě v táboře, ale my rádcové jsme se coby kmen Aztéků vlekly v tom největším vedru na Sluneční. A tak Tarzanovu otázku: "Co takhle nacvičit si nějakou taneční kreaci?" (to jako zaujmout určitá postavení strategicky výhodná pro další průběh hry) nikdo neakceptoval, neboť všichni kles-

li jako podřatí do trávy, zmožení aktivním sluníčkem.

Ležíme si, ležíme, když tu kostelák Martin vypustil do éteru dotaz: "Tak kdy uděláme tu kremaci?"

Pozn. redakce:

KREACE = tvoření, tvorba, výtvar, výsledek činnosti, zvláště umělecké

KREMACE = zpopelnění, pohřeb žehem, cinerace

SITUATION NUMBER TEN:

Kulturní Demi

Nástup na mladším táboře, sychravo a Demi nekompromisně dětem nařizuje:

"A protože je pořád tak škaredě, prší, tak budete ještě dneska všichni nosit celej den nástěnky !!!"

SITUATION NUMBER ELEVEN:

Xanda a jeho potřeby

Na mladším táboře měl odvahu na svědomí Xanda, tudíž vymyslel, že se půjdou dvě, a to velká, čili delší a malá, tedy kratší. No a jak to tak vysvětluje na večerním nástupu světluškáma a vlčatům, vyjde z jeho úst věta:

"A kdo se necítí na velkou, může jít na malou."

SITUATION NUMBER TWELVE:

Demi mravouk

Jak jistě všichni víte, dostali jsme i my na táboře trička s lilí. Postáli jsme v nich obvykle na večerním nástupu, ovšem některým bylo tričko ke kolenům, takovej Bobik měl přes tričko pásek s nožem, o Kastym ani nemluvě. A proto se bratr náčelník rozhodl, že náš zevnějšek, co se triček týče, ujednotí, pročez prohlásil:

"No, bude lepší, když si to kluci nechají v kalhotách..."

SITUATION NUMBER THREETEN:

Psací potřeby

S dětmi jsme pobývali u Krmelce, abychom mohli hrát pašeráky. A aby se to nějak mohlo evidovat, kdo ulovil překupníka, museli jsme mít něco na psaní a samozřejmě také nějaký ten papír. Tudíž se Aladin k rádcům obrátil a pronesl:

"Nemáte někdo pero a tužku?"

(*Pro ty, kterým to nedošlo, stejně jako v onu chvíli i většině z nás, má být místo pera papír!*)

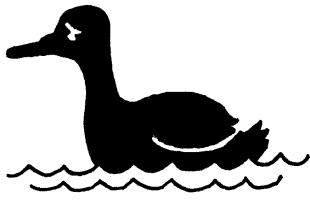
A nakonec jeden kvíčalovský vtípek...

Víte, co je společné pro Třebovou a pro Kvíčalku?

Povaluje se tam M(m)lha...

Darzinka a Madla

: -)

©VLA 96

Fotokachny z T2

Ach ta kuchyň...

Že každý tábor stojí, případně padá, s fungující kuchyní, je známá věc, na kterou velice brzy přijde každý táborník. A že s tou letošní kuchyní na táboře vřát a světlušek nebylo zdaleka všechno tak, jak by mělo být, na tom se shodne většina jeho účastníků. A to je jistě zarážející zjištění, uvážíme-li nebývalou hustotu vyhlášených kuchařů na metr čtvereční táborové kuchyně (Černá Maurenc, Demi, Eva Vedmochová i Kubínová, Dáša, Johan aj.). Přesto (nebo možná právě proto?) žila osádka kuchyně v neustálém stresu a napětí, zda vůbec, do jaké míry, případně kdy bude požitelné její dílo, o čemž svědčí i fotografie naší pohotové foto-reportérky.

Na snímku se osazenstvo kuchyně nevázaně raduje po zjištění, že oběd bude tentokrát požitelný... (byť se jeho příprava protáhla do pozdních nočních hodin).

Na dalším snímku je „infarktová scéna“ - Černá Maurenc po zjištění, že připravovaný pokrm má opět podstatně blíže k univerzálnímu lepidlu „Držito!“ než k božské krmi.

PS: Většina strávníků se shodla na tom, že pro příští rok by bylo žádoucí a kvalitě stravování prospěšné striktně od sebe oddělit dvě letos spojené funkce kuchyně, a to kuchyň jako takovou a „hlavní stan“.

Zvrhlík nebo pomocník?

Je Aleš zpustlý zvrhlík nebo naopak chvály hodný pomocník v kuchyni? Tato otázka se dostala do popředí zájmu po zveřejnění této fotografie.

Faktem zůstává, že inkriminovaný snímek vyvolává u většiny dotázaných dívek a žen pobavené chichotání, zatímco u chlapců a chlapů opovržlivé odfrknutí. Bohužel kvalita snímku ani po zvětšení není taková, aby bylo možné jednoznačně rozhodnout, co vlastně Aleš na snímku drží v ruce. Pokud vás to zajímá, zeptejte se E.K., která snímek pořídila, nebo přímo Aleše (určitě bude mít radost).

Snímky pořídila a laskavě zapůjčila k reprodukci Eva „Paparazzo“ Kubínová.

Demiho slabůstka

Tzv. kvíčalovskou bramborovou záhadu se konečně podařilo rozluštit! Celé generace kvíčalovských táborníků se pokoušely najít uspokojivou odpověď na otázku: „Kam se na Kvíčalce ztrácejí brambory?“ Podstatu problému znáte jistě taky - na začátku tábora se přiveze pytel (nebo ještě víc) brambor, ale když přijde na věc, tak vám při výdeji oběda služba vyklopí do ešusu pouhý „plkánek“ s lakonickým odůvodněním, „že brambor je málo“, případně „brambory došly“. Díky neohrožené a trpělivé práci naší foto-reportérky E.K., která pranic nedala na povídačky o černých dírách ve skladu potravin a rozhodla se přijít záhadě na kloub, již známe odpověď. Nejedná se o žádný podivuhodný přírodní úkaz, ale o obyčejnou lidskou slabůstku našeho střediskového vůdce - chorobnou touhu po bramborách (tzv. erptelový syndrom).

Postižení jedinci, jak ostatně dokumentuje snímek zachycující Demiho v pozdních nočních hodinách poblíž skladu potravin, jsou doslova hnáni potřebou shromážďovat a konzumovat v obrovských dávkách brambory (které potom logicky nezbyývají na ostatní). Jak se nám však podařilo zjistit, není tato nemoc nijak zvlášť nebezpečná, ani nakažlivá a dá se poměrně úspěšně léčit instantní bramborovou kaší.

Dobré ráno, Kvíčalko!

Již bez mála dvě desetky let patří k neodmyslitelnému koloritu našich táborů pravidelné vysílání Rádia Kvíčalka, které od časných ranních do pozdních nočních hodin „koření“ táborový život a průběžně táborníky seznamuje s novinkami, pokyny, komentáři apod. Zasloučení vědí, že ústřední postavou vysílání je sestra Eva Vedmochová (na snímku s naší redaktorkou E.K.), bez jejíhož osobitého stylu a interpretace informací si vysílání nelze ani dost dobře představit. Za naši redakci přejeme Evě pevné zdraví a „stálý výkon“, za naše čtenáře pak tlumočíme přání - více hudebních vložek a méně mluveného slova ve vysílání.

Jessie

ROSA '97

ROSA '97 - tábor rodičů s dětmi

Nebylo to ze dne na den. Na začátku byla jenom jakási taková nesmělá myšlenka, že by bylo dobré se o něco takového pokusit. Asi tak rok jsme o tom jenom přemýšleli, nejméně rok jsme o tom mluvili a potom jsme se do toho konečně pustili! Ptáte se o čem je řeč? No přeci o tábornických aktivitách rodičů s dětmi, které se dnes označují pojmem **rodinný skauting**.

Bylo zřejmé, že existuje početná skupinka předškolních a raně školních dětí, jejichž rodiče jsou současnými nebo bývalými členy našeho střediska, které z různých důvodů (zejména nízkého věku) nelze zatím zapojit do běžného skautského programu. Jediným řešením je aktivní spoluúčast rodičů na akcích pro jejich děti. Zkoušeli jsme to od konce roku 1996 nejprve menšími „sondážními“ akcemi, jako byly např. „Vánoční hvězdička“ (výroba lidových vánočních ozdob) a „Jarní akce“ (pro nepřízeň počasí nakonec zrušený víkendový pobyt na Kvíčalce). Vše ale směřovalo k tomu hlavnímu, o co jsme se chtěli pokusit, a to uspořádat letní tábor pro naše mrňousky.

Přípravy na tábor započaly již někdy v únoru, kdy Lenka s Barborou začaly sestavovat program a řešit další problémy s organizací tábora spojené (termín, finance, účast atd. atd.). Můžete věřit, že to nebyla žádná legrace. Nakonec byl sjednán nástupní termín 19. července a délka tábora jeden týden s tím, že pro tentokrát se připojíme k „velkému“ táboru vlčat a světlušek.

Zahájení tábora

nám bohužel nevyšlo dle našich představ. Všichni víte, jaké bylo počasí v červenci. Celý „nástupní“ víkend propršel a začínat v takových podmínkách tábor s tak malými dětmi by byla sebevražda. A to byla ještě „klika“, že naše satelitní stanové městečko jsme postavili již týden předem. Nakonec jsme začali až v úterý 22. července v sestavě:

Lenka a Jessie Navrátilovi s Pavlínkou a Mirečkou

Barbora Vacková s Barunkou

Romana a Martin Komoňovi s Tomášem a Kubíkem

Blažka a Mirek Kolaříkovi s Eliškou

Jiřka a Aladin Holešovští s Honzíkem a Jakoubkem

Vlastík Endl s Madlenkou a Matýskem

a Eva Kubínová s Honzíkem Procházkou

Celkem 11 dětí a 11 rodičů. Nejmladšímu táborničkovi byly necelé tři roky (Mirečka) a nejstaršímu 7 let (Tomáš).

Den první - úterý 22. července

Příjezd rodinek s auty až po střechu (u někoho až nad střechu) naplněnými vybavením, od oblečení, přes obuv, hračky, ..., až po nezbytné nočníčky. Zabydlování stanů. Tatínci zahajují stavbu táborového korábu, atraktivní to rekvizity dnů příštích. Maminky s dětmi si zatím povídají o ohních a škrtaří zápalkami (zaměstnání mělo u dětí velký úspěch, díky rozmáčené půdě dokonce nevznikl ani lesní požár). První nástup s vysvětlením základních věcí a rozdáním

táborových triček. Odpoledne motivováno pohádkou „O kohoutkovi a slepičce“. Děti postupně plnily úkoly jako nošení vody v dlaních, navlékání korálků, šití knoflíků, poznávání zvířátek a dokreslování ocásků prasátka (poslepu). První společné jídlo na táboře, hygiena a ukládání ke spánkům.

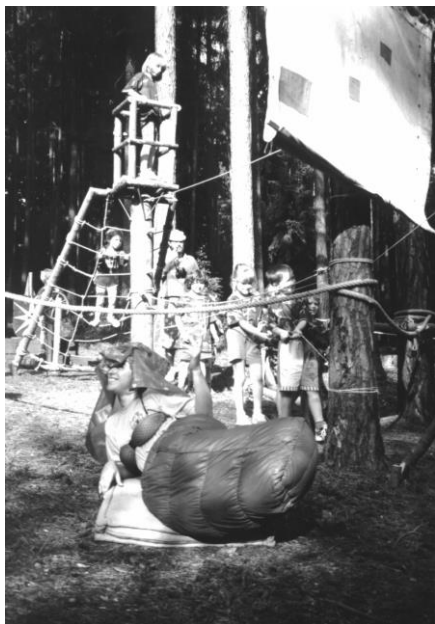

Bára předvádí, jak nosit vodu kohoutkovi.

Den druhý - středa 23. července

Po ranní proceduře série drobných her („Čarodějnice“, „Láhev v kruhu“, „Doupata“, „Stromová“, „Poznej kamaráda aj.“ Po sváčině „Lovci orchidejí“. Tatínci mezitím zuřivě pracovali na dokončení táborové lodi a pomáhali s přípravou dřeva pro táborovou kuchyň. Děti si batikovaly táborové šátky.

Po odpolední svačině je konečně připraven „k vyplutí“ a slavnostně „spuštěn na vodu“ náš táborový koráb Racek. Děti pod vedením zkušeného kapitána Vlastíka podnikají dobrodružnou plavbu, při které se učí kormidlovat, obsluhovat plachtu, kotvu a děla, střídají se na hlídkách ve strážním koši apod. O dobrodružství nebyla během „plavby“ rozhodně nouze. Třeba taková setkání s nefalšovanou mořskou pannou (Bára), mořským hadem, přítulným delfínem Filipem (Aladin) a piráty (Mírek a Martin) přinesla hodně vzruchu a zábavy. V závěru byl vyloven i trosečník (Jiřka), s jehož pomocí byl na nedalekém ostrově nalezen zlatý poklad. Prostě paráda!

Mořská panna před přídi Racek!

V záchranném člunu za pokladem...

Dalším odpoledním zaměstnáním byl bobřík míření (šíšky na strašáka a míče do obruče). Hodně vzruchu pak přinesla pohádka „O veliké řepě“, realizovaná přetahováním lanem.

Malé siláčky...

Den třetí - čtvrtek 24. července

Úvodní akcí dne byla dopolední výprava na hrad Cimburk. Po motorizovaném přesunu do Městečka Trnávky a krátkém občerstvení v místních potravinách vyrazili naši malí hledači pokladů směrem k vrcholu kopce. Únavný výstup byl zpestřen sběrem a poznáváním kytiček a broučků. Po strastiplné cestě byl nakonec v hradním sklepení nalezen hledaný poklad.

Výpravu na Cimburk oživily i Bílá a Černá paní.

Po obědě pak program pokračoval modelováním z plastelíny, prvním uvázáním vlastnoručně batikovaných šátků...

...a střelbou z luku pod vedením Aladina.

...proti „velkým“ silákům!

Velkým zážitkem byly také hrátky s bublíkem. To bylo bublinek a výskání!

Dobrodružný prvek do programu přinesla hra „Bludiště“. Děti měly za úkol projít co nejrychleji trasu vyznačenou provázek. Někdo byl „rychlík“, někdo s sebou pěkně „břinknul“, ale nikoho krutý Minotaur nakonec nedostihl a nesežral!

V závěru odpoledne jsme stihli ještě „Ote-sánka“, během kterého vznikly ze dvou „dobrovolníků“ dvě velice pěkné a kulaté hromady pochodujícího prádla. O nějaký ten svršek nakonec zvítězila Madlenka.

S prvním soumrakem si naši malí odvážlivci vyzkoušeli ještě malou „odvahu“, když cestou po lesní pěšince sbírali „dračí vejce“. Odměnou za srdatost jim pak byla účast na táboráku...

Večerní hygiena mrňousků není v polních podmínkách žádná legrace...

Den čtvrtý - pátek 25. července

První byl na programu dne bobřík záchraný. Po úvodní instruktáži v podání Báry a simulantky Blažky, se pustili do ošetřování všemožných zranění samy děti. A překvapivě je to velice bavilo! Zakrátko byla stylově ofačovaná většina přítomných rodičů.

V plnění bobříků jsme pokračovali „mikrobobříkem“ květin a „drsňáckým“ bobříkem mrštnosti. Zklidnění před obědem přinesl nácvik písně „Námořník“ k večernímu táboráku.

Po obědě si děti nejprve vyzkoušely, jak se zachází s vysilačkou (tady orel, tady orel...), aby plynule přešly do hlavní odpolední atrakce, kterou bylo opékání haďů (z těsta) na ohničku. Všeobecnou pohodu a degustaci poněkud narušil déšť (no prostě už dlouho nepršelo, že).

Nejhůřší přehánku jsme přečkali „mokrým“ programem (kreslení a zpěv) na terase chaty (blahořečen budiž ten, kdo dostal ten skvostný nápad ji postavit, i ti, kdo ji pak skutečně postavili). Když se pak počasí opět trochu umoudřilo, zahráli jsme si společně „Pašeráky“.

Den (a vlastně i tábor) byl oficiálně zakončen slavnostním nástupem s vyhodnocením a předáním odměn malým táborníkům.

Od večerního táboráku nás opět vyhnal déšť.

Den poslední - sobota 26. 7.

byl ve znamení likvidace tábora. V moři bláta rozmontovat a odnést stany, nějakým způsobem zase do auta naskládat do hromady všemožných zavazadel (a to tak, aby se tam pokud možno vešla ještě i rodina). No nic moc. Ale nakonec jsme to samozřejmě zvládli. Poslední rozloučení a na nějaké příští akci ROSY zase nashledanou!

Závěrem:

- zjistili jsme, že na to máme a že i s tak malými dětmi se tábořit dá (a to i v tak extrémních podmínkách, jaké panovaly letos). Potvrdila se stará pravda, že děti toho vydrží více, než se obvykle předpokládá, a občas i více než leckterí rodiče.
- poděkování rozhodně patří hlavním „motorům“ ROSY, tj. Lence a Báře, „užily“ si s přípravou a potom i s námi všemi na táboře víc než dost.
- poděkování si zaslouží také vedení tábora vlčat a světlušek za bezproblémové a vzájemně užitečné soužití na společném táboře.

Jessie

Ozvěny ROSY

Mirek Kolařík

Na co si vzpomenu v souvislosti s letošní ROSOU?

Bahno! Ne že by mi až tak vadilo... ale přece jenom...

No a potom ta loď! Tam jsem nechápal, jak to ty malé děti nadchlo.

A potom mě taky zklamalo, že se nám nepodařilo zapálit ten oheň (*třením - pozn. red.*). Mít tak jen trošku suchého troudu...

Barbora Vacková

Zážitky z ROSY?

Tak třeba Romanina deprese z bláta... nebo moje šílená hrůza z noční bouřky, kdy jsem byla 5x kontrolovat vedle spící Barunku a Madlenku (a holky to v klidu prospaly!).

Nebo jak nám Matýsek při instruktáži bobříka záchrany sdělil, že jeho babička měla také bebínko a na otázku, kdeže měla to bebínko, odpověděl: „Na nádraží.“

A také mě rozesmála poznámka Mirka Kolaříka, který měl na starosti bobříka mrštnosti, že „nejmrštnější byla Mirečka, tu jsme ani nechytli!...“

Lenka Navrátilová

Co se mi vybaví, když se řekne ROSA?

S odstupem času už jen velmi krátce:

- především fajn pocit z konečně realizované myšlenky

- mrňousci byly perfektní, neustále plní elánu a energie a i přes dosti akční program se našli taci, kteří nás ještě popoháněli, kdy už bude další hra
- myslím, že se nám podařilo dost dobře skloubit pestrou, zajímavou a naučnou činnost a nasadili jsme si pro příště laťku dost vysoko
- celkově tábor hodnotím velmi kladně, i když přece jen bych si dovolila malou poznámku, která se týká nejen tábora, ale i ostatních našich akcí - uvítala bych více vlastní iniciativy od ostatních rodičů

Historie projektu LOĎ

Takovou nejasnou ideu, takového toho „brouka“ jsem nosil v hlavě už nějaký čas před táborem. Rozhodujícím impulsem k „oživení“ brouka byla zdánlivá maličkost, totiž výpadek proudu na pracovišti asi týden před začátkem tábora. Vzhledem k tomu, že bez proudu si v zaměstnání „ani neškrtnu“ neb počítat na kliku nevlastním, začal jsem si jen tak od ruky čmárat na kus papíru skicu, jak by mohla taková táborová loď - prolézačka pro děti vypadat. A najednou mě to chytlo (takové to tvůrčí vzplanutí), a začal jsem domýšlet další a další detaily, až vznikl neumělý plánek (viz dole). Snažil jsem se, aby pokud možno vše bylo účelné a funkční. Tak třeba plachta musela jít tažením za provaz svinout (skasat) a totéž i kotva. Musel tam být strážní koš, protože přeci „ve strážním koši seděli dva hoši...“ A taky spousta žebříků a lan, aby měly děti po čem lézt a na čem zkusit svoji obratnost a sílu.

No a co by to bylo za loď bez kormidelního

kola a kapitánského můstku? A palubní děla, záchranný člun atd. atd. Prostě navymýšlel jsem si spoustu věcí. Otázka dále zněla: „Jak a z čeho?“ Ale i tento problém se podařilo uspokojivě vyřešit. Co na Kvíčalce nebylo, vláčel jsem s sebou z domova (kolo, plachtu, kotvu, bedny...).

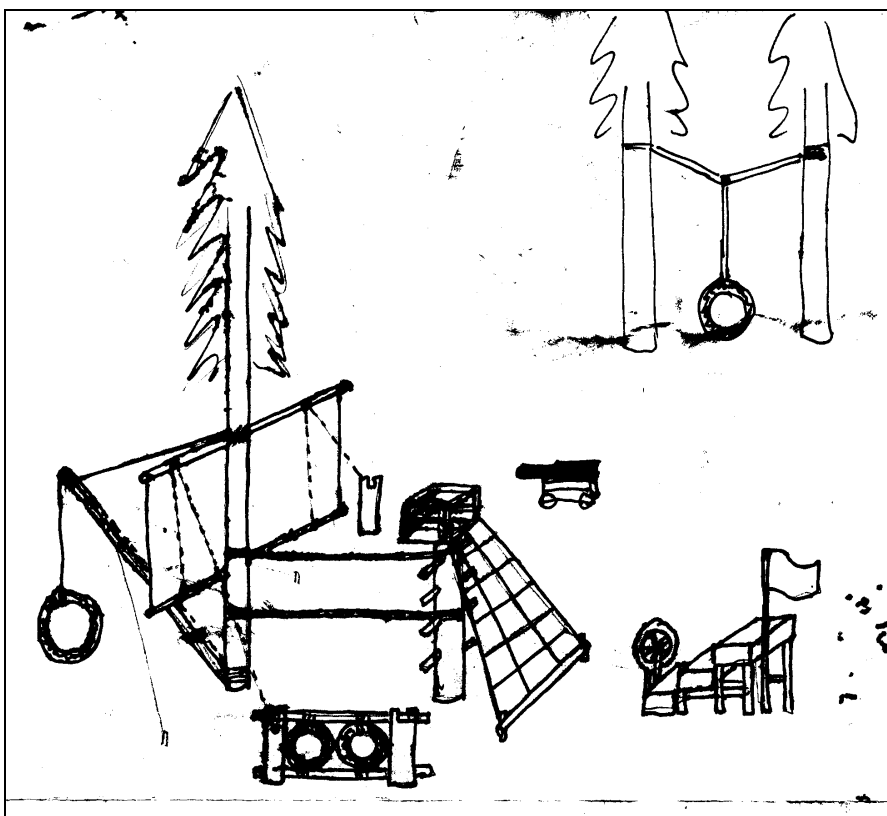
Také se poznenáhlu rodila myšlenka úvodního příběhu (divadla), nastiňujícího dětem možnosti využití této nové atrakce. Zde jsem se rozpomněl na představení dětských ochotníků pod vedením učitele Vápa (Koráb Racek?), které jsem kdysi viděl „jako malý Jard“. Co jsem si už nepamatoval, to jsem si prostě „nějak“ domyslel. Jak to dopadlo, můžete nakonec, alespoň někteří, posoudit sami.

Zbývala v podstatě už jen jedna taková „drobnost“, a to získat pro tento šílený projekt (tolik práce jen pro pár dní využití?) ostatní ROSÁky, zejména tatínky. Ono totiž, i když se to třeba na první pohled nezdá, to byla pěkná fuška! Ale nakonec se mi podařilo pobláznit pár dalších lidí (Mirek, Martin, Aladin, Vlastík, ...), takže dobrá věc se nakonec povedla. Vždyť přeci čert vem trochu práce, myslím si, že rozjásané obličej a rozzářené oči dětí nám byly dostatečnou odměnou...

Jessie

Videokazeta ROSY

Pro zájemce - z tábora ROSY se podařilo natočit docela slušnou videonahrávku (VHS) v rozsahu celovečerního filmu (86 min.). Je k dispozici v celkem třech exemplářích v našem středisku. (Jessie)

OSTEN 1997 - tábor R&R

Je tomu již dobré dva měsíce, co mi byl přidělen tento úkol - totiž napsat něco (nejlépe geniální reportáž) z posledního roverského tábora. Žel bohu jsem se jej nemohla zhostit tak, jak se to asi očekávalo, protože z letošního Ostenu nemám příliš mnoho zážitků neboť jsem, pro na poslední chvíli odhalenou zdravotní nezpůsobilost byla nucena vzdát se velké většiny programu. Tak jsem se dohodla s Matlou, že skloubíme naše přednosti, talenty a vytvoříme tak článek snů. Naneštěstí jsou naše diáře přeplněny schůzkami a tak jsme nebyly sto najít tolik času, abychom náš plán provedly. Až mne nakonec napadlo alespoň toto: uchopím svůj novinářský d'ábelský přístroj a na něco se zeptám těch, kdož jsou mnohem povolavější než já soudit Osten 97, a totiž živých účastníků tohoto již mnohokrát zmiňovaného tábora. Tak v tomto malém průzkumu mínění jsou zahrnuti výpovědi několika členů tábora. Jejich výběr byl učiněn náhodně a nejedná se o žádnou protekci. (Prostě Jessie už chce vydat táborové číslo, takže jsem na celý článek měla dva dny. Tudíž kdo mi přišel pod ruku... Ale vy ostatní zklamání nebojte se, určitě vás nějaké to mini-interview nemine.)

Každému jsem položila dvě otázky a jejich výpovědi a mínění o Ostenu, který byl v pořadí druhý (a doufejme, že nikoli poslední) jsou zde, hned pod otázkami.

1. OSTEN 97

A. z hlediska programu

B. z hlediska táborové atmosféry

2. Srovnání Ostenu 96 a 97

Rozhovory jsou uvedeny v témže pořadí, v jakém jsem dotazovala účastníky: Nebyly prováděny jazykové ani jiné úpravy výpovědí.

MATLA

1. A: Program ...něco bylo náročnější než minulej rok, protože už se zjistilo, že toho víc vydržíme, že by to ještě pořad mohlo bejt náročnější ... no a co ještě ...stačí!

B: Co se týče atmosféry ...No tak celej ten tejděn byl celkem v pohodě, byl dobrej, ale ta sobota navíc už byla hodně vidět ...bylo to celkem drsný, a já si myslím, že se zbláznili kluci, ale oni si myslej úplnej opak - že jsme se zbláznily my (poznámka autora - letošní tábor byl o jeden den delší než loni).

OSTEN 96 byla naprostá bomba, nemělo to chybu, to bylo vyloženě boží, no a 97 už jsme věděli, co můžem čekat, takže třeba o té noční výpravě jsme skoro všichni věděli ... No a to, co je poprvé, je vždycky nejlepší, no.

EFKA

(Byla vyzpovídána omylem, zapoměla jsem, že nakonec nejela, takže mne napřed mimo

uši diktafonu poslala někam, ovšem nakonec líbezným hláskem linoucí se z přístroje pravi:)

"Tak na Ostenu 97 jsem nebyla, což mne velice mrzí a příští rok určitě pojedu, pokud se zase něco nestane. A to je konec."

VLADAN

1.A: Byl trochu jinej než ten první, myslím si, že by Aladin s Vojtou měli dělat ten program trochu jinej. Nedávat tam moc těch starých her, jen ty, co se hodně povedly, třeba Devadesátrojku nebo Kukačky, chtělo by to zase něčím překvapit. Hry jako Targa Florio se mně líbily, byly dost náročné.

B: Atmosféra byla - to asi každéj ví - rozdělená na kluky a holky - vlastně už od začátku na srazu se to začlo houfovat podle pohlaví. A celej Osten proběhl v tomhleto duchu, že kluci shazovali holky, no a holky ... možná taky trochu, ale to spíš ne, to spíš ti kluci byli špatní, že.

Chtělo by, aby se středisko nějak sjednotilo, není tady moc dobrá ta atmosféra...

Osten 96 se mi líbil víc, nevěděl jsem, do čeho jdu. Poznali jsme tam nové lidi, byla tam lepší atmosféra. Ale Osten 97 byl dobrej, třeba bude 98 ještě lepší.

VÍTA

1.A: Líbily se mi skoro všechny hry, co jsme hráli, protože byly dost jiné, než na jinejch táborech třeba s děckama, protože byl tvrdší a tak dál. Třeba Targa Florio, Devadesátrojka, některý hry v táboře...

B: Docela dobrý, sešli jsme se jako lidi, co se nepotkáme za celej rok, myslím, že se tam utvoří vždycky docela dobrá atmosféra.

2. Kdybych to měl srovnávat ...byly dost podobný i programem a tak dál, ale docela mi tam chyběla nějaká ta výprava jako byla loni do Krasu. No a byl bych rád, kdyby se povedlo udělat Osten někde mimo Kvícalu, i když je mi jasný, že je to těžký zařídit. Co ještě ...mohl by bejt delší ... Osten, ale to už nezáleží na nás, my se musíme podřídít ...

DAVID

1.A: Dobrý. Věděli jsme do čeho jdem, takže se trošičku vytratilo to kouzlo, ale jinak dobrý, no.

B. Hmmmm... no...no? ....no!...no:

2. No - ten program jsem říkal, atmosféru taky, no. "A to srovnání, Dejve?" No, právě. Atmosféra byla na tom prvním lepší, podstatně. Ale vedoucí za to nemůžou.

A nyní nezakreslená výpověď nezaujatého neúčastníka **AJŠE:**

1.A: No tak musíme se na to podívat takňák ze všech stran, pokud možno komplexně, také se však musíme zaměřit na detaily, poněvadž jak každý moudrý člověk ví (tím nechci říct, že bych byl moudřej) se každý celek skládá z detailů a pokud nebudeme sledovat tyto detaily, dojdeme ke zkreslenému pohledu na problém. Z toho vyplývá: to byla ale blbost. Ne ten program.

B: Co se týče atmosféry, objevily se některé atmosférické poruchy způsobené povětrnostními podmínkami a erupcemi na Slunci, které přispěly k poruchám magnetického pole, došlo k různému ovlivnění chlapců a dívek, z čehož vyplynuly jistě poruchy vztahů mezi těmito pohlavími (A Alešek to musí vědět, ten tam nebyl!)

2. Nemohu posoudit, neboť jsem se účastnil jen Ostenu 96, který byl jak všichni víme, perfektní a jedinečný, protože byl první.

HANKA

1.A: Dobrý, no,úžasné, jedinečné, famózní, vzrušující, jedinečné, zajímavé, poučné.

B: viz za A

2. viz za B

Jak tedy vidíte, co člověk, to jiný názor. Některé se sice v lecčems shodují, ale stejně...

Já souhlasím s Matlinou odpovědí na otázku 1A, Vladanův názor za B je taky podobný tomu mému a srovnávat oba tábory asi nejde. Já si ale myslím, že ten první měl kouzlo jedinečnosti, podruhé jsme všichni pochopili, že to takhle nemůže být pokaždé, a tak na ten další (bude-li) pojedeme zase v jiném rozpoložení.

A co na to sám vedoucí tábora?!

VOJTA

1A: Dělalí jsme, co jsme mohli. No tak nedělali jsme, co jsme mohli, dělali jsme co jsem si myslel, že bysme mohli, ale ne vždycky to vyšlo. Někdy to bylo tím, že jsme měli špatně zvolenou hru, nebo jsme postrádali nadšení z vaší strany, které jsme očekávali.

"Nadšení bylo menší než loni?"

Nadšení bylo ...jak v čem, celkově se nedá říct, že menší, co jsem tam přijel první den, to byl šok, a co na mne Aladin vysypal... ale pak se to zlepšilo. To souvisí i s tou atmosférou.

2. Nevím, jestli je to dobře nebo špatně, že jsou tam lidi z různých středisek, protože přece jen poznávání chce nějaký čas a ten tejděn je dost málo.

Atmosféra... v každé skupině se najdou rušivé elementy a jde o to, zda se tyto elementy dokážou eliminovat nebo převládne jejich názor a ostatní se otráví. Nicméně myslím si, že jsme skončili právě včas, aby ...- bejt to ještě druhéj týden, bylo by to podstatně

horší. Ten poslední den, to už byla taková krize, začalo se všechno projevovat... Ten den navíc už neměl být.

2. Na tohle už měl třeba Hemingway spoustu krásných přirovnání, když se patlal ve španělských novinách a sledoval, že za 15 let redaktoři píšou, že v minulých letech byli býci divočejší, ženy krásnější, toreadoři odvažnější a podobně... Z nostalgie se bude říkat, že ten první byl lepší, druhý byl horší a třetí byl ještě horší nebo zase lepší. Každý tábor je takovej, jaký je a jestli bude nějaký třetí ...těžko říct.

Letošního Ostenu se zúčastnili dva slovenští bratři, trochu víc zástupců Litomyšle a vedoucí navíc - Madla Háková. Hlavní součástí jídelníčku bylo opět Jiřkou výborně připravované Robi maso, celkově lze říci, že tábor byl méně pohodový než loňský (právě díky té vypjaté atmosféře), mnohem více úrazový a podstatně náročnější. Přesto si troufám říci, že se dalšího účastníme v nejvyšším možném počtu, ať se děje cokoli.

Jo a Vojto, Aladine, Jiřko, Madlo, děkuje-me!

Darzinka

Přes úpěnlivé prosby, hrozby i žadonění se mi nepodařilo „vytáhnout“ z OSTEŇÁKŮ žádné fotografie. Pokud se Vám tedy předcházející text zdá být poněkud „suchý“, není to naší vinou.

Pozn. šéfred.

Žánrový snímek z K2 - pago-pago v akci.

Tábor 97 - hodnocení

Už začíná být pravidlem, že poslední rok nám prostě nepřeje počasí, a řekl bych, že letos to bylo úplně nejhorší.

Proto jsem byl překvapen celkem slušným mokřým programem (výroba recyklovaného papíru, různé přednášky, besedy, zpívání...), bylo vidět, že do programů v jídelně byli zapojeni všichni a všichni chtěli něco udělat. Což se ale bohužel nedá říct o spoustě jiných činností.

Myslím, že základem každé úspěšné akce je dobrá příprava a právě ta byla (pominu-li tu programovou) podle mého letos velmi slabá. Je dost obtížné budovat tábor jenom s dětmi. Ruku na srdce, milí rádcové, na kolika jste byli brigádách? Tak třeba příští rok je třeba postavit novou chlapeckou latrínu a nevím, nevím, jestli se nám to podaří.

Hodnotit družinovou činnost si moc netroufám, protože si nejsem jist, jestli vůbec nějaká byla. Jestli ano, a já si toho nevším, tak je to samozřejmě moje chyba.

Celotáborová hra probíhala většinou mimo tábor, tudíž jen jeden postřeh. Řekl bych, že je patrný trošku menší zájem ze strany dětí i většiny rádců, navíc jedno souvisí s druhým. Řekne-li rádce před dětmi: "Ach jo, to zas bude otrava nebo pěkná blbost", těžko budou děti reagovat jinak.

Samostatnou, pro mne nepochopitelnou, kapitolou je poklad. Myslím, že by se nemělo stát, aby to nejstarší a tedy i nejzkušenější družina chlapců vzdala, to by jim přece neměla čest a hrdost vůbec dovolit.

Při výčtu záporných bodů nemohu přeskocit účinkování nejstarších děvčat, kdy jejich znužené obličejové provázky jakoukoli hru nebo činnost. Víím, že jim chyběly jejich rádkyně, jejichž neúčast na táboře jsme nejspíš trochu podcenili. To je ale především problém rádkyň, i když uznávám, že škola má přednost.

Velmi problematickou otázkou je slušná mluva. Na letošním táboře bohužel děvčata nezůstala oproti chlapcům nikterak pozadu, dokonce to došlo tak daleko, že někteří jedinci se stali zcela neovladatelnými. Naštěstí (po použití staré osvědčené Makarenkovy metody) se situace zklidnila.

Bodem, z něhož je mi smutno, je balení druhého tábora.

Nevím kdo, co a hlavně jak řekl při závěrečném táboráku, ale už se nikdy nesmí opakovat něco podobného, tedy aby část ráno odjela s tím, že jede balit jiný tábor. Základna je zatím nás všech, a proto je také jakákoli činnost nás všech. Jestli si chceme hrát na dospělé, musíme občas všichni nějaké slovíčko, nebo malou osobní křivdu překousnout a dokázat tak pravým opakem, že je o nás špatně smyšleno.

Závěrem bych chtěl poznamenat, že tábor v i těch letošních krutých podmínkách byl dobrý, kupodivu jsem nezaregistroval žádné velké střety, jak tomu bývalo v minulosti. A to, že nejsem úplně spokojen, pramení z toho, že je pořád všude co zlepšovat.

Darží

A jeden na rozloučenou...

...všude dobře, v kuchyni nejlépe...(K97/II)

